

ходими понятія сѣ слѣдующи-тѣ: двѣ по двѣ въ отношеніе къмъ четире; мокрина, въ отношеніе къмъ вода-та, и проч: —

Сужденія-та, които се образуватъ отъ необходими-тѣ понятія називаватъ се доказателни (аподиктически) въ които се изражява че казуемо-то непременно принадлежи, или необходимо трѣба да принадлежи на подлежаще-то. Напримѣръ, топлина-та увеличява обьемъ-тѣ на всички-тѣ тѣла; благодарность-та е най сладостно-то чюство. — Отъ това е видно, че всички-тѣ сужденія що изражяватъ повѣленіе и длѣжность, трѣба да се отнесѣтъ къмъ доказателни-тѣ сужденія, както: „всѣки трѣба да обичя и почита родители-тѣ си.“ —

Забѣлка 14) Спорядъ горѣизложенное, явно се вижда че въ душа-та на всѣкото чловѣка дълбоко трѣба да сж скрити най благородни-тѣ и добродѣтели-тѣ идеи; защото всяка една чловѣческа душа има и трѣба да има *естественно* сжци-тѣ бѣляци сирѣчь сжци-тѣ казуеми. Трѣбаше слѣдователно да нѣма лошаваы хара и зломисленници, понеже естествени-тѣ и сжци качественни бѣляци трѣбаше да произведѣтъ и да образуватъ едномисленны и равны въ дѣйствія-та си чловѣцы. Но трѣба да знаемъ, че тія дълбоко скрити идеи въ чловѣческа-та душа, никога не могатъ да се гудятъ въ дѣйствіе отъ кого и да е чловѣкъ, преди да влѣзѣтъ и да се вселятъ въ негово то сознание; а за да се постигни тая цѣль, трѣба благородни-тѣ тія идеи да се освобождаватъ постепенно нѣкога даже и за дълго време отъ свойства-та на вжишни-тѣ бѣляци и случан; и, като со развиватъ въ форми-тѣ на сужденія-та, да се привождатъ отъ вѣроятны-тѣ къмъ потвѣрдителни-тѣ, отъ потвѣрдителны-тѣ къмъ доказателни-ты: — тогава само тія благородни идеи влизатъ въ сознание; а причина-та на това тѣхно ме-